

KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail-Reg. No. 3088

BOX 520, POSTAL STATION D, TORONTO 9, ONTARIO, CANADA M6P 3K1

No. 12., Vol. 21., 15. prosince-December 15th, 1987.

The year in a gunshell

"Globe and Mail", Toronto

BY JOHN GELLNER

Mr. Gellner is the founder and former editor of the Canadian Defence Quarterly.

UNDER INTERNATIONAL LAW, a war is an armed conflict between sovereign states, whether they wage it with their own armies or have someone else do the fighting. This definition is important because to declare war formally has gone out of style since the Second World War. Nowadays, most of the shooting is done by proxy, which makes actual warfare a little more difficult to pin down.

The general rule is that giving material help to a force of irregulars fighting an established government does not in itself stamp the supplier of that help as a belligerent. The involvement must go further — for instance, to the provision of bases within the supplier's territory.

Thus, strictly speaking, the United States is not at war with Nicaragua because it provides the contras only with material aid. Honduras, however, is at war because the contras operate from its territory. Still, this remains a very fine distinction, and whether it can rightly be made depends on the circumstances.

Even by sticking faithfully to the definition, there have been at least a dozen wars in 1987 — all of them in the Third World.

The biggest, in terms of forces engaged and casualties sustained, is that between Iran and Iraq — which has been going more than seven years with no end in sight.

This year, the conflict has expanded into what must be seen as a war between Iran and the United States. This situation began brewing when the United States greatly increased its naval activities in the Persian Gulf and started escorting U.S.-flagged Kuwaiti tankers.

The flashpoint came in October, when the Iranians attacked one of the ships, and the United States retaliated with a major air attack on an Iranian oil installation. It is now an armed conflict that may well escalate, with the Iraqis and Iranians continually attacking ships of various nations sailing in the Gulf.

Elsewhere in the Middle East, Israel still occupies — with its own forces and those of the allied South Lebanon Army militia — a strip of Lebanon. There have been a series of attacks — on Israel from Lebanon and vice-versa — but the conflict is not between sovereign states, and thus is not a war. (The Lebanese Government does not want one, and is just a helpless bystander.) On the other hand, there is in effect a war between Syria and Israel because many attacks are launched from Syrian-controlled Lebanese territory by Syrian-supported guerrillas.

The conflict in Afghanistan, now in its ninth year, is not only a civil war, but a war between the Soviet Union and its puppet Afghan state on one side and Pakistan and the mujahedeen on the other. The rebel Afghans have bases both in Pakistan and at home that are attacked regularly by Soviet aircraft. Pakistan doesn't consider itself at war — the Government does what it does for the mujahedeen primarily for domestic political reasons — but the result is the same.

In North Africa, Libya and Chad have been fighting on and off throughout the year. Libya launched a major offensive last summer, but was repelled, and the French-supported Chadians retook almost all of the considerable territory the Libyans had held for some time. In the process, the Chadians captured an estimated \$1-billion worth of Libyan military equipment.

Morocco and Algeria would be inclined to deny it, but they too are at war. Algeria provides the Polisario guerillas fighting for the independence of Moroccan-held Western Sahara with bases and logistical support.

In southern Africa, the ongoing war — and it is that — between Angola and South Africa escalated in the second half of the year. Previously, the South Africans had reacted to forays into

Namibia by the Angolan-based South West Africa People's Organization with counter-attacks deep into SWAPO territory. For the most part, they restricted their support for Jonas Savimbi's opposition UNITA movement, which has been fighting Angola's left-leaning central Government for 12 years, to material aid.

Now, however, South Africa has intervened directly, helping UNITA repel a major offensive by Angolan troops and their Cuban allies.

Vietnam, too, is still at war — on two fronts. Along the border between Cambodia and Thailand, its troops are fighting a united front of Cambodian insurgents — based in part in Thailand, which also provides logistical support — who oppose the puppet regime installed by Vietnam. There have also been some clashes in Thai territory between Vietnamese and Thai troops.

Meanwhile, the lingering border war between China and Vietnam also flared up again this year. Things have calmed down again but only to the point of an unofficial truce.

Finally, there is Central America. The struggle between the contras and Sandinistas commands most of the attention. However, just as Honduras is technically at war with Nicaragua because it shelters the contras, Nicaragua is at war with El Salvador. It provides the same service to leftist guerrillas fighting the Government in San Salvador.

Yet, with the arrival of the peace plan sponsored by Costa Rican President Oscar Arias, there is a glimmer of hope that peace may return to that battered region.

In addition, there have been some smaller encounters between neighboring states — smaller in the sense that they did not last long and because they may not have been premeditated — such as clashes between India and Pakistan in Kashmir and, more recently, between Kenya and Uganda.

Now that formal declarations of war are rare — and the definition of war in international law is open to interpretation — it is hard to say how many wars there have been since the Second World War. Various estimates range from 150 to 180.

Suffice it to say that the world is not getting any more peaceful. And despite growing hopes for a significant arms reduction by the superpowers, most countries remain dedicated to deterrence as the one reasonably effective safeguard against armed aggression.

K deportáciám Židov zo Slovenska

V Bratislave bylo vydáno v říjnu závažné prohlášení, jehož nejpodstatnější části citujeme:

Před 45-ími roky se uskutočnili nezákonné deportácie desiatitisícov Židov, mužov, žien, detí a starcov zo Slovenska. Deportácie a ďalšie protizidovské opatrenia boli v slovenských rukách. Väčšina z týchto deportovaných židovských obyvateľov zahynula potom v nacistických koncentračných táboroch.

My, príslušníci mladších generácií, vrátane generácie šestidesiatročných, ktorí boli v čase vojny príliš mladí a nezúčastňovali sa verejného života, nemali sme osobne podiel na zločinoch, ktoré sa v týchto časoch stali s našimi židovskými spoluobčanmi, udalosti, o ktorých hovoríme, napriek tomu prežívame ako ťarchu a nefudskosť, ktoré nielen odsudzujeme, ale nad ktorými chceme vyjadriť i hlbokú ľútosť a za ktoré chceme odprosiť všetkých príslušníkov ich národa, keďže doteraz to neurobil z rozličných príčin nikto zodpovedný z nášho streda.

Wallenberg stamp

Canada Post has stalled a Mississauga resident's campaign to have the country's only honorary citizen recognized on a commemorative postage stamp.

A request by Mike Janecek to put Swedish war hero Raoul Wallenberg on a stamp will not be approved in the near future for several reasons, says a spokesman for the Crown corporation — the least of which is the possibility that Wallenberg may still be alive.

Canada Post media relations officer Brenda Adams says despite his distinguished record, Swedish war hero Raoul Wallenberg can't appear on a stamp because his situation doesn't conform with government criteria.

"Národná Politika"

...Za mŕtvymi môžeme už len smútiť alebo veriaci spomedať nás sa za nich s hlbokou úctou modliť. Ich živých príbuzných a ostatných príslušníkov národa po celom svete by sme však chceli odprosiť v mene nášho svedomia, v mene ľudskosti a kresťanskí signatári v mene náboženskej viery, ktorú sa usilujeme prežívať a ktorej korene cez Starý Zákon sú nám spoločné s národom Izraela.

K tomuto vyhláseniu nás pohýňa tiež skutočnosť, že na Slovensku niet dôstojného pamätníka, ktorý by pripomínal túto najväčšiu kolektívnu tragédiu v našich dejinách. Taktiež synagógy, ziato niekdajšie centrá židovských náboženských obcí na Slovensku a židovské cintoríny sú v žalostnom stave a postupne zanikajú.

Protizidovské opatrenia a najmä vyvezenie židovských obyvateľov zo Slovenska poprelí princípy, ktoré by sme chceli vidieť ako nosné pri tvorbe slovenskej budúcnosti — rovnosť všetkých bez ohľadu rasy, tolerancia, sloboda

Dokončenie na str. 2.

Citing his tenuous connection with Canada and the fact Wallenberg is thought to still be alive in a Siberian prison camp (stamp inductees, save royalty, cannot be living), Adams says the post office can't honor him.

Janecek, the chairman of the Mississauga Wallenberg Committee, says he has heard the same tune during his two-year campaign to have the former Swedish diplomat appear on a stamp, but says he isn't giving up.

"There are two solutions," he says. "Cabinet can pass an order-in-council establishing a Wallenberg stamp as an exception to the rule, or they can add another clause to the regulation saying honorary citizens can also be put on stamps."

Promoting Wallenberg for national recognition constitutes only a fraction of the activities Janecek performs on behalf of his group.

Formed to preserve the memory of the man who saved the lives of thousands of Jews during World War II through his own selfless efforts, the local group gathers and loans out reference material related to Wallenberg.

Janecek's own interest in Wallenberg dates back to his own days in Sweden, where he spent several years after fleeing his native Czechoslovakia in 1948.

But it was only five years ago that Janecek decided to become active in preserving Wallenberg's memory, which includes promoting the stamp idea.

Janecek says with stamps of Wallenberg already in circulation in Sweden and Israel, it is time for Canada to follow suit.

STEVE WARBURTON
Mississauga News

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH AND ENGLISH LANGUAGES.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Editor of English Section:

Monica Janeček.

Články, obježďáky inserátů, opravy
adres a předplatné lze poslat na:
"KANADSKÉ LISTY", Box 520,
Station "D", Toronto, Ont. M6P 3K1.

Pokud jsou články podepsané, nemusí
se redaktor ztotožňovat s jejich
obsahem.

Předplatné na 1 rok:

Kanada a USA ... \$ 15:00
Zámorí lodí ... \$ 17:00
Zámorí lety ... \$ 20:00

van Avenue. Byl to hořce-sladký návrat domů... Na obrázku jsou stojící zleva: Zdeněk Slavík, František Braun, Jan /Bucek/ Kůstka, František Otta, Jiří Bláha, Pavel Skok, Jaromír Petříček a Stanislav Viesner. Sedící zleva: Mirko Janeček, Karel Jeřábek, Hubert Obr, Jerry Forest-Smajzl, Sr. a Marie Čajánková. Předseda MHI Jan Trávníček výjimečně se prosincové schůzi nezúčastnil.

Pražské uzenářství

638 Queen St. West,
TORONTO, ONT. M6J 1E4

Tel.: 364-1787

Prosincová schůze Ředitelské rady Masaryk Memorial Institut v Torontě se konala v městě značným nákladem zrekonstruovaném Masarykově domě na Co-

Jednou větou..

K instalaci dr. C. Molnára v Chemainus, BC - viz obrázek níže: Rev. Molnár je uprostřed a zcela vlevo je angl. biskup R. F. Shepherd. -- Markéta a Karel Starkovi z Kitchener, Ont. přejí touto cestou všem přátelům a známým příjemné vánoce a šťastný nový rok 1988. -- 7.12. se v torontském "Sun-u" objevil další článek Lubora Zinka pod nadpisem "Not quite ready for the rocking chair". -- Očekává se, že Kanada přijme v r. 1988 asi 130.000 nových přistěhovalců. -- Dalibor Košacký se v Montréalu dožil ve zdraví "65". Trad. oběd našich seniorů byl 5.12.; manželé Valáškoví se postarali o kulturní program. -- B. Špačková se udržuje v dobré kondici pitím čaje s medem a pomerančovou šťávou. Plánuje zas cestu do Brazílie. -- Foglovi z Montréalu byli na dovolené na Bahamách. -- Dr. Viktor G. Zicha zrekapituloval ve "Věstníku" letošní pomoc nově příchozím "Kubáncům"/to jsou naši, co vystoupí z letadla na Kubu a požádají o asyl/; dary pro tento účel lze posílat na adresu: Czech Mission House/FUND/, 4605 W. Broadway, Montreal, Que. H4B 2A7. -- Novou redaktorkou "Calgarských Listů" se stala Marta Procházková, 101, 523-15th Ave., SW, Calgary, Alta. T2R 0R3. -- Zájemci o bulletin "Peace with Freedom", mohou volat v Torontě 368-4935. -- List "Especially for Seniors" lze objednat na č. 965-2324. -- Madrigalové zpěváci z Brna/40 osob/ plánují zájezd do Toronta v červnu 89. -- Pianista a pražský rodák Michal Nikolič se ze Švýcarska přestěhoval do Mission, B.C. -- Vancouverští "Zpravodaj" Čs. sdružení v Kanadě přinesl pěkný životopis dr. Leona Koernerera, zakladatele známé firmy Alaska Pine Co. -- Průmyslový návrhář Jan Sečka se usadil v Mississauga. -- Širovi uvažují o přesunu z Fredericton, NB do Toronta. -- Účast na Super Silvestru Nového divadla v Torontě lze zajistit tel. 368-0420 či 363-7686. -- Zedníkovi přesídlili z Oakville do Mississauga. --

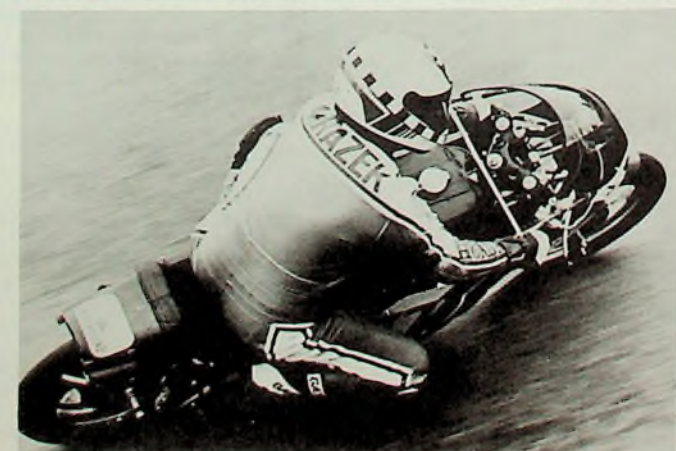
"Ottawský zpravodaj" vydává z po-
veření odbočky ČS/Ctirad Smolík. --
Potměšilovi emigrovali z Kuwaitu
do Windsoru, kde jsou spokojeni.

Stále je možnost!

Masarykův ústav potřebuje nezávazné
přihlášky, jednotlivců, rodin a starších
občanů pro bydlení na Masaryktownu.
Žádosti posílejte na adresu: M.M.I.,
450 Scarborough Golf Club Rd.
Scarborough, Ont., M1G 1H1 nebo
zavolejte na číslo (416)-439-4354.

V městečku Chemainus v Britské Kolumbii byl 30.
srpna t.r. instalován anglikánským knězem a zá-
roveň převorem, náš krajan, dr. Cyril Molnár, O.A.R.
Narodil se v Praze, ČSR opustil v r. 1939, studo-
val v Denver, CO. a 14 let byl děkanem anglikán-
ské bohoslovecké fakulty v Claremontu, CA.

Pro Frantu Mrázka, rezidenta Mississaugy, je návo-
dění na motocyklu stejným koníčkem. Jako nikdo jiný
ve sportovní historii se nedávno stal po desáté
místrem Kanady v kategorii středních a těžkých
motocyklů. Jeho největšími fanoušky je jeho manželka
Jana, bývalá mistrovská československá v veslobruslení,
a jejich dvě dcery.

K deportaciám...

Dokončení ze str. 1.

vyznání, demokracie, zákonnost, láska mezi
ludmi. V nádeji na takouto budoucnost mezi
ludmi i národní předkladáme příslušníkům
židovského národa před tváří světa toto naše
úprimné vyhlášení.

Vyhlášení podepsali: Dominik Tararka, spisovatel,
Hana Ponická, spisovatelka; Jozef Jablonický, histo-
rik; František Mikloško, matematik; Ján Čarnogur-
ský, právník; Vincent Hložník, malíř; Jozef
Hlinický, architekt; Eva Trizúňáková, akad. ma-
liarka; Roman Berger, hud. skladatel; profesor
Vladimír Haviar, kardiolog; Ivan Rúfus, spisovatel;
Aloiz Gabaj, robotník; Ján Chryzostom Korec,
katolický biskup; Martin M. Šimeček, spisovatel; Vla-
dimír Jukl, matematik; Helena Gondová, úředníčka;
Ján Langoš, výskumný pracovník; Daniel Fischer,
sklad. malíř; Marek Huba, akad. sochár; Ladislav
Černý, akad. malíř; Milan Boček, akad. malíř;
Miro Bázlik, hud. skladatel; Eugen Suchoň, hud.
skladatel; Katarína Lazarová, spisovatelka.

CZECHOSLOVAK (TORONTO)
CREDIT UNION LIMITED

KAMPELIČKA

740 Spadina Avenue, Toronto, Ontario M5S 2J2 (roh Spadina a
Bloor). Tel.: (416) 925-0557

24 HODINOVÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA

American Express
Travellers šeky
BEZ POPLATKŮ!

- Dlouhodobé vklady
- Denní úrokové vklady
- Speciální vklady
- RRSP

Platíme úrok na šeková konta.

- Hypotéky
- Osobní půjčky
- Speciální půjčky na nová auta
- Line of credit
- Šeková konta bez poplatků za šeky

Přijďte, pítte nebo volejte pro podrobnější informace.

Otevřeno:

Pondělí, úterek, pátek: 10-7, úterý a středa 10-5, sobota 10-2.

kultura

V několika posledních produkcích souboru National Ballet of Canada, se i naši krajané mohli obdivovat umění našeho krajana Tomáše Schrámk, bratislavského rodáka, který působí v Kanadě od r. 1968. Na vedlejší obrázku je jako Dánilo v baletu "Merry Widow". Schrámek je Principal Dancer a na vrcholu své kariéry. Jeho partnerkou byla Ann Ditchburn, ale před 10ti lety ho "uložila" baletka Deborah Todd; vzal si ji za manželku v r.1982 a mají rozkošnou tříletou dcerku Julií. Jako malý chlapec, Tomáš snil o kariéře jako hokejový trenér, ale v 15ti letech se připojil k národní skupině SLUK. Studoval na fakultě tanečních umění a začal svou kariéru ve Slovenském národním divadle. Jeho přítelem a vzorem je Nureyev, který udivuje svět svými výkony, ač je mu 49 let. Ač Schrámek má za sebou 28 let profesionálního baletu, je podstatně mladší. Jistě ho uvidíme v mnoha dalších produkcích a máme radost z jeho úspěchů. Monica J.

Jednou větou..

Karol Stark z Kitcheneru, Ont. věří, že sjezd kanadských baťovců v r.1989, na počest 50.výročí jejich příchodu do Kanady, bude zajímavý. /Sjezdy se konaly k 25. a k 40.výročí, v obou případech na Batawě. /--Také Poláci mají problémy s 5.kolonou, t.j. s upravení, kteří se stávají kan.občany, ale považují se za lojální občany kom.Polska v cizině. --Láda Průdek dal vale Ontáriu a přesunul se do Vancouveru, BC. Dal nám k dispozici seznam čs.sportovců, kteří se rozhodli žít v cizině od r. 1948. /Seznam pošleme vážným zájemcům zdarma. /--Rev.Steve H.Petr působí nyní v Kingsview Village Church, 70 Kingsview Blvd., Etobicoke. Tel 248-4080. --L.Průdek měl v říjnu "65". --M.Toman nám poslal báseň Jana Nerudy "O ženě". --JUDr.J.Valenta z Montreálu soudí, že bychom měli vydat seznam všech letců a parašutistů 2.světové války. --Obě rubriky čtou se zájmem také Maštalyřovic ve Vancouveru, BC. --Umělec Josef Staněk měl úspěšnou výstavu svých děl ve Vander Zalm's zahradě v P.Coquitlam, BC. --M.Toman a Jiřinka Kubánková z Victoria, BC, poslali gratulační dopis pí prof.Rýdlové do Oakville, k jejím nedávným úspěchům v jižním Ontáriu. Znali se v Montreálu. --Z Itálie do Kamloops, BC, emigrovali manželé Řehákoví. --22.12.slaví "87" známý hanácký sedlák-exulant Jindřich Nesvadba. Gratulujeme! --A.Wenzbauer pátral po svých příbuzných v Nebrasce; jeho předkové se usadili v okolí Dubois. --Čs.podpurná jednota ve Winnipegu oslaví v r.1988 75.výročí založení. Předsedou je J.Klimeš, 338-9629. Podniky se konají v hale v č.154 McKenzie St. Jednota vydává bulletin "Co se chystá". --V edici Cramerius ve Švýcarsku vyšla znamenitá kniha prof.Jiřího Krupičky z Edmontonu "Dopis z Ruska", 236 stran. Lze objednat /\$10/přes "Kan.Listy". --"Západ" přinesl v pros. čísle interview s JUDr.J.Gellnerem; nezačínal však válku jako pilot, ale jako navigátor v posádce kpt.Kordy. --Müllnerovci si koupili pěkný domek v Chatham, Ont. --V Torontě vyšla kniha J.Háska "The Disarming of Canada", nakl.Key Porter, \$24.95. --Prof.Daneš bude na Silvestra hrát u Benešů v Grimsby, Ont. --Na dotaz sdělujeme, že MUDr.Jindřich Jelínek má ordinaci v č.2318 Lakeshore Blvd.W., Toronto. Tel. 252-1414. --Dp.Vlad.Řečka je spokojen ve Victorii, BC. --V Hamiltonu je aktivní organizace S.E.E.N., sdružující zástupce porobených národů střední a východní Evropy, hlavně zásluhou předsedy V.Vostřeze. --Do Ottawy a okolí: Slavia restaurace v Kanadě je znamenitá. Tel.836-1770. Majitelé: rodina Havlova. --Rodina Crchova uvažuje o přesunutí z Quebecu do Toronto. Jejich dcera studuje na U.of T. elektro-techniku. --1.12. se ve Washingtonu konala konference novinářů v souvislosti se "summitem". Za naše se zúčastnili Bittman, Švec a Kotas, jako tzv.expert interview sources. /Švec byl charge d'affaires čs. ambasády ve Washingtonu do r.1985, kdy defektoval. /

Vynikající úroveň měl večer klasické hudby, který připravila nová ředitelka Royal Conservatory of Music, Mississauga Branch, prof.Dagmar Rýdlová. Koncert se konal 22.listopadu 1987 v rekreačním středisku Huron Park a účinkovali učitelé hudby na různých nástrojích. Na programu byl Dvořák, Chopin, Beethoven, Rachmaninoff, Bach a jiní autoři.

Zajímá Vás hodnota Vašeho domu?
Plánujete prodej či koupi?
Nezávazně zavolejte krajana...

GEORGE P. BENES
Sales Representative

5468 Dundas Street W., Suite 233
Islington, Ontario M9B 6E3

Bus. (416) 231-8100
Res. (416) 736-8399

8.Slet Sokolské župy kanadské se bude konat v Montreálu koncem června 1988. Vrcholným dnem bude neděle 26.června. Organizátorem sletu je jednota "Masaryk" v Montreálu /starosta: Alois Fogl/.

Předsedou přípravného výboru je Vladislav Zajíc. Očekává se účast Sokolů z USA a ze záp.Evropy. Pořadatelé mají plnou podporu kanadské župy a jejího starosty K.Pinkeho. Ubytovací odbor vede Kitty Voleníková. Budou 4 "balíky", které zahrnují noclehy, vstupné na všechny podniky: a Sletový památník: 3 noci v Holiday Inn bude stát 200 kan.dolarů za osobu/pokoj pro 2/ a 4 noci tamtéž 250 dol.za osobu. Ubytování v univerzitní koleji je lacinější asi o 100 dol. Milan Dresler je předsedou výboru pro vydání Sletového památníku /programu/. Tam budou uveřejněna jména všech dárců. Zdravice ve formě inserátů budou stát: celá stránka \$250, půl strany \$140, čtvrt strany \$80 a osmina strany \$45. Tyto sazby také platí pro krajanské obchodníky a podnikatele. Přípravný výbor sestavil také dotazník pro skupiny, které se tak či onak chtějí sletu účastnit, ať jako účinkující či jako diváci, např. taneční skupiny, fotbalisté atd. Začal vycházet "Slet Bulletin" a zatím vyšla dvě čísla svědčí o dobré organizaci plánovaného sletu. Zájemci o bulletin, nocleh, inseráty a pod. pište na adresu: Sokol Canada Slet, P.O.Box 457, Montreal, Que. H4A 3P8. Na shledanou v Montreálu!

MOWNEX

NABÍZÍ ČESKÉ FILMY
NA VIDEOKAZETÁCH
VHS NEBO BETA

CENA FILMU VČ. KAZETY
\$ 27.95

156 McKenzie St.
Winnipeg, Manitoba
Canada R2W 5A2
Phone (204) 582-3336

Bistro Benes
RESTAURANT & DINING LOUNGE

YOUR HOSTS
PETER and ANN BENES

17-19 MAIN ST. E.
GRIMSBY, ONTARIO
945-4498

Pojištění je věc důvěry

Přes 30 let služby naší
veřejnosti s největší ka-
nadskou životní pojišťovnou

**SUN LIFE
OF CANADA**

VLADIMÍR VÁLEK, C.L.U.
Senior Representative

Tel. 232-1620

56 Aberfoyle Cr., Suite 400
/Proti Islington Subway Station.

Toronto, Ont.
M8X 2W4

CHICAGO SUN-TIMES, Saturday, November 21, 1987

Sdružení přátel letců
Box 25, Station "A"
Mississauga, Ont.
L5A 2Y9, Canada.

Největší noviny v Chicagu, Illinois, přinesly 21.11. článek k 88. narozeninám gen.let. Jána Ambruse, býv. velitele 312.čs.

stíhací peruti RAF za 2.světové války. Přinášíme vyjmečně celý článek v anglickém jazyku. Kdo by chtěl oslavit poslat pár řádků, jeho adresa je: Gen. J. Ambrus, 5061 N. Pulaski Rd. Chicago, IL 60630, USA. -- V. Herčík, který žije v Paříži, přešel v Anglii z armády do letectva a létal s 311.čs. RAF peruti do konce války jako telegrafista; 1947 až 1977 pracoval v UNESCO. -- V 3. svazku "Ilustrované historie letectví" byl zachycen letoun Vickers Wellington a jeho použití 311.čs. bomb. peruti RAF. Na titulní straně je typ Mk. IC, se seriovým číslem T2972, s poznámkou, že vykonal 30 operačních letů s posádkou Václava Kordy z Poděbrad. -- 12.12. tomu bylo 5 let, co ve Francii zemřel legendární čs. letec Jan Anderle. V 50. letech trpěl. -- Navigátor por. Erazim Veselý, který přežil havárii Velouše v moři poblíž holandského břehu 20.10.40, přežil zajetí Němci, žil po válce v Olomouci a zemřel tam v r. 1979. Letadlo pilotoval Václav Procházka z Pardubic, 2. pilotem byl Fr. Petr, telegrafistou Bedřich Valner a střelci Josef Sůsa a Josef Zvolenský. Dosud žijí Zvolenský a J. Sůsa /v Plzni/. -- Miloš Mečíř byl členem vzorného čs. let. teamu na Olympiádě v Berlíně v r. 1936. Teamu velel pplk. A. Hess. -- 15.9.87 zemřel v Praze npor. let. v. v. Josef Laichter, 76, od 311.čs. bomb. RAF peruti. Na parte měl citát ze znaku peruti "Na množství nehleďte". -- Zjistili jsme, že za 2. války sloužili na západě 2 Poláckové: Bedřich -- byl v Agde, v Anglii a u Dunkirku; žije v Anglii. Druhým byl Jiří, rozený v Kolíně; Syrie, Palestína, Tobruk, Anglie. Přešel k letectvu a sloužil jako radiotelegrafista a střelec u RAF. Bratrem Bedřicha je ktp. JUDr. Herbert Poláček. -- Vše nejlepší k vánocům a v budoucnu přeje všem kamarádům Jaromír Grygar z Pencoed v Anglii. -- Komentář V. Kordy ke knize p. Šmoldase: "...moje skutečná činnost tam není, ale to nevdá. Je to pokrok od té doby, kdy záp. letci byli nahnáni do jáchymovských dolů." -- Jméno prof. boxera a palubního střelce Liberátora/v posádce Breicetla/Vildy Jakše je na rodném domku v Bratčicích na Moravě; padl 21. srpna 1943. Zahynuli také: E. Pavelka, E. Mrázek, J. Halada, J. Felkl, F. Fencel a M. Pizur. Vedle Vildy je na desce také jméno Jožky Jakše, který zahynul v Mauthausenu, a jejich otec, který padl v 1. svět. válce. -- Pí Věra Horáková hledá svého bratrance Jiřího Fišla, který sloužil za války u čs. peruti v Anglii a odešel do zahraničí v r. 1948. -- Vláda Slánský hledá Václava Hořejšího. -- Podle F. Jánského prováděli dopr. letci ČSA Brabenec a Selucký v pohnutém r. 38 zpravodajský letecký průzkum nad Německem. J. Hraníčka padl 5.6.40 nad Francií. Jiní dopr. letci byli v Anglii: Kor-da, Novotný, Jelen, Hanuš, Huňáček, Cibulka, Mareš, Hřebáčka, Rajtr, Šerhant, Klimt, Malý, Balík, Řechka, Glauder, Švec, Prchal, Šeda a Vysloužil. -- Stanislav Mikula žije v ČSSR a zúčastnil se Velkého setkání RAF letců v Kolíně 19. září. /Máme foto účastníků, ale čekáme na jména. -- Navigátor A. Volek, nar. ve Vídni 11.5.1916, zahynul na palubě Liberátora na Azorech 14.3.45. O život přišla také 13ti-členná skupina Poláků. U 311. peruti byl Volek znám jako "veselý parťák" a znamenitý básník. /V Anglii mu za války vyšly 4 sbírky. -- V Pictonu trénoval a naše batawské za války navštěvoval F/Lt. P. V. Hořejší-Howard, který žije v Anglii. -- Z. H. Knapp se těší na Velké setkání v Anglii v r. 1990, kdy mu bude pouhých 80 let. -- G/C David Green, předseda Spitfire Society v Anglii, jakož i její archivář, navštívili A. Vránu v Lower Bemerton, Wilts. Vrána znal dobře velitele letek u 312.čs. stíh. peruti RAF, Dudu a Hlobila, jakož i prvotřídního poválečného akrobata na Spitfirech Karla Poštu. A. Vrána zachytil na pásce asi 15 angl. povídek ze svého bohatého života; bylo by záslužné je vydat tiskem. Je znám jako "Packý písmák". -- Joe Bílek oslaví v lednu "74". -- Filler zemřel v Praze tragicky. -- Kniha P. R. Reida "Colditz: The Full Story", zaznamenává tragický konec známého stíhače mjr. J. Brykse; byl po únoru 48 odsouzen na 20 let nucené práce a zemřel v táboře "Rovnost" na Jáchymovsku, když mu dozorci odmítli lékařskou pomoc. Vedle Brykse byli v zámku Colditz jako POW také tito čs. letci: Batelka, Bufka, Burda, Bušina, Černý, Cigoš, Chaloupka, Dvořák, E. Novotný, Z. Procházka, Šiška, Sůsa, Ivo Tonder, Trojáček, Truhlář, Ůruba, E. Veselý a Zafouk. Č. Chaloupka se po návratu domů v r. 45 zabil. -- Dolly Prchalová nám napsala, že "s radostí udělá co bude třeba" pro sjezd v Anglii v r. 1990. -- Seznam knih o letectví pošle nezávazně M. Lavigne, P.O. Box 222, Victoriaville, Que. G6P 6S8, Canada. Má knihy v angličtině, francouzštině, němčině a italštině. -- Meteorolog a člen Aeroklubu ČSR, dr. Miklenda, se v 39. roce pokusil o odchod za hranice, byl chycen a popraven Němci. Ven se dostali a v Anglii sloužili Jarda Polívka, Vašek Jícha, Drbohlav a Standa Křížek, který žije v Montreálu. -- Audrey Franců žije v Barnet v Hertsh. -- Předposlední vpravo na fotce z let. dne v Plzni v r. 47 je, podle M. Hodkové, škt. Václav Fuksa. -- Baletní mistr Sáša Machov byl v Anglii u 311. a postaral se tam o znamenitou choreografii "Prodané nevěsty". Po válce byl v Národním divadle a spáchal sebevraždu plynem. -- Býv. střelec 311. Fr. Januška žije v Los Angeles, CA. -- Čs. úřady odmítly návštěvní visum K. Gedešovi z L.A. -- Láda Světlík se těší, že se z N. Zélandu účastní našeho sjezdu v Anglii v r. 1990. -- Máme hist. fotografie dr. Z. Lhoty, por. A. Vicherka, Aug. Charvát, V. Stanovského a rtm. Černo-house. -- 24.12. tomu bude 50 let, co se v Kašperských horách zabil František Lehký. -- G. Šlechtová byla dojata naší vzpomínkou na odchod jejího manžela Vladimíra 1.1.1986.

Memories soar again for a battling aviator

There was a time, in the early 1920s, when the skies over Czechoslovakia were filled with the daring maneuvers of young men in their flying machines.

Flight was still in its infancy; the aviators were barely out of their. For men and machines, the sky was the limit.

Sixty years later, Gen. Jan Ambrus, 88, admits he has reached his limit. Most days this ancient Icarus sits in his earth-bound room in the Bohemian Home for the Aged on Chicago's North Side.

Known as "the general," he dresses every day in a three-piece suit, as befitting a gentleman of rank.

"Yes, we were daring back then," admitted Ambrus, talking over coffee and a kolacky. "The planes were uncertain, but we did it for our country."

The general, an aviation hero and fighter-pilot pioneer, started his military career in the Czech artillery. He first set foot in an airplane in 1924 when the air force needed men to spot shell explosions.

The planes were second-hand World War I models from France, held together by bailing wire and chewing gum. With such a shaky image, the air force needed more than esprit de corps to get off the ground.

So government officials found the romantic lure they needed in Emma Destinova, international Czech singer who persuaded Ambrus and others to pursue their futures in the clouds.

"She was such a singer that even Caruso wanted to sing with her," Ambrus said. "She came back from New York and lived in a castle. She was beautiful and glamorous."

Destinova's husband was an aviator, Ambrus said. She and her husband would invite army officers to the castle to wine them, dine them and persuade them to sign on the air force's dotted line.

"I said to her, 'How could I leave my horse?' She said that's only one horse. We will give you 500 flying horses," said Ambrus. "How could I refuse the beautiful Emma?"

Czechoslovakia also started building its own planes. Ambrus, a lieutenant, was a test pilot and organized the first fighter squadron in 1926.

"We would perform acrobatics to prepare for dogfights," Ambrus said. "People said we would kill ourselves."

But the real threat came from the dark clouds of fascism that were spreading over Europe. Ambrus was sent to Poland in 1933 to train its pilots and to see if the country was ready for Germany's inevitable invasion.

It was not. Melancholy and anger tinged the general's voice as he recalled the broken treaties and political backstabbing of the '30s. Germany marched into Czechoslovakia on March 15, 1939.

SUN-TIMES/Kathleen Reeve

Gen. Jan Ambrus, 88, with a model of the plane he flew to defend Britain during World War II.

Not a shot was fired. Not a plane left the ground.

"It was the greatest tragedy," Ambrus said. "They didn't allow us to defend ourselves. We were betrayed."

The general escaped to France with his comrades to rebuild the Czechoslovakian air force, but France fell to the Germans in 1940. Again they had to escape.

"There was a small cargo ship that took about 100 Czech pilots and 120 Polish pilots to the south of England," Ambrus said. "We formed the 310th, 311th, 312th and 313th squadrons."

The general's fighter plane squadron, the 312th, was assigned to defend Liverpool against German bombers in the Battle of Britain.

They flew Hurricanes at night, guided by moonlight and their instincts. Most times they flew alone.

"In November the Germans were bombing Liverpool," the general said. "We sent up three planes, but the Germans were covered by the clouds. We still shot them down."

After the war he returned to Czechoslovakia, a hero. He was given the rank of general and made commanding officer of the air force. But the communists were in control.

"They wanted me to join them," Ambrus said. "The president said join the communists, you will get everything. I wanted freedom for my country. They could not give me that."

Ambrus escaped to the United States in 1948 and became a citizen in 1956.

For a life so rich, all that's left is within his grasp. On his nightstand is a picture of Ronald and Nancy Reagan, smiling and waving. In his hand is a plastic model of the plane he piloted while defending England.

And in his mind he sees the glory of his younger days when he dared to fly close to the sun.

NEIGHBORS

John Stebbins

Američtí letci - čs. partyzány... Blansko u Brna, 20. května 1945: loučení s osmi americkými letci, jichž Liberátor byl sestřelen u Tišnova na jaře 45. Skupina odbojářů za velitelé A. Vostřejše je zachránila a schovala před příchodem něm. vojáků. Na tomto snímku s osobního archivu A. Vostřejše, t.č. v Čile, je údajně též Pavel Svoboda, býv. POW-čs. letec od 311., který se účastnil všech sabotážních akcí skupiny.

O vojácích

K fotografii v min. voj.stránce: franc.kpt.Castaldo byl po válce francouzským voj.attaché v Praze.--31.12.oslaví na Kanárských ostrovech své 80.narozeniny inž.Jan Fráňa.Gratulujeme!--K fotografii v č.6/87:"kdesi v Anglii"--4 v uniformě jsou V.Pospíšil,npor.Tomčík,por.Ondrej Steiner-Slovák a redaktor des.Václav Straka.--Krásný pohled ze Seaside,Oregon poslal redakci Pravo-mil Raichl.--Torontský Karel Černík se "přiznal",že pochází z Přelouče.--Z.Bechyně zemřel 17.dubna 1974 na své zem.usedlosti poblíž Mariánských Lázní.--Kpt.Ján Nálepka byl z osmi dětí tesaře ze Smižan u Sp.Nové Vsi,velel pod jménem Repkin 1.čs.partyz.oddílů na půdě SSSR a padl v boji o nádraží Ovruc na Ukrajině. Jako J.Buršík se stal Hrdinou SSSR.--Svatopluk Pevný se narodil v Ales v jižní Francii,ale nebyl pro nízký věk přijat do čs.vojska v Agde majorem Hanušem.Ten prý plánoval v r.1939 přesun čs.jednotek do Jugoslávie,odkud by se probodovala do rodné země a osvobodila ji od Němců. Pevný přežil válku jako franc.partyzán.--Ant.Daičar z Batawy nám nedávno sdělil,že z původních 50ti členů čs.dobrovolnické rot v Kanadě, které velel,zbývá naživu 16.-Podle V.Herčíka byl Evžen Svoboda v Casablance důležitou spojkou mezi sev.Afrikou a Anglií,přes Lisabon. Pomáhal všemožně čs.uprchlíkům,kteří měli zájem dostat se do Anglie;mezi nimi byl i dr.Milíč Čapek.--25.října t.r. zemřel v Paříži dr.Oldřich Dubina,77. Vystudoval v Praze práva a v letech 1936-38 byl jako stipendista ve Francii.Přihlásil se do čs.vojska,ale po kapitulaci Francie,úmyslně nebyl evakuován do Anglie,ale pomáhal umísťovat býv.čs.vojáky na franc.farmy,kde přežili válku.Dubina sám byl v listopadu 42 Gestapem zatčen a vězněn do konce války v koncentračním lágru. Po válce sedlačil v oblasti Correze.Později se přestěhoval do Paříže,kde pomáhal zvláště poučným.--Velitelem 1.roty byl K.Vrdlovec;1.praporu velel mjr.Chvalovský.--List "Herald" v Melbourne v Austrálii přinesl nedávno zajímavý článek o Lad.Blažkovi,70.Pracoval jako svářeč.Za války byl u čs.jednotek v Anglii.--Podle dr.Auského by bylo záslužné napsat knihu,jak to skutečně bylo v Praze v květnu 1945. Také ho zajímá,co se stalo s gen.Slunéčkem a jiným čs.důstojníky.--Gen.Ferjenčík nám napsal,že tisíce Sokolů v čele se svým starostou P.Tothem bojovalo za SNP proti Němcům a slovenským fašistům,ale neměli zbraně. Zbraně měly být dopraveny am.letadly z Bari;SSSR nedovolil přesun na Slovensko.--E.P.Tesař znal Karla Misíka.Kdo má jeho adresu?--Petr Tesař sloužil v dopravním oddílu tank.brigády.--Bob Moravec nám zapůjčil krásné fotografie z nedávného sjezdu absolventů jezd.školy v Pardubicích,ročník 1936.,na zámku Mailberg v Rakousku. Hostitelem byl Jindřich hrabě Schlik.Mezi hosty:O.Cipra,V.Klusáček,Miloš Knorr,MBE, dr.Karel Krása,Zikmund Schlik a Bob Moravec.--U dragounů v Pardubicích byl také mjr.Šín a Zdeněk Widner.--Vše nejlepší v r.88 kamarádům přeje Vašek Holub z Anglie.--U dragounů v Pardubicích sloužil také dr.F.Schwarzenberg.

Zemřel hrdina

Dne 26.listopadu zemřel v Nice v jižní Francii Commandant Jan Kaleta, který patřil k prvním šesti v Krakově,kteří položili základy čs.zahraničního odboje za 2.války.Byl spolu s por.Jiřím Králem a ostatními čs.dobrovolníky evakuován do Francie.Stal se velitelem pluku Ciz.legie a i v Anglii sloužil u svob.Francouzů.

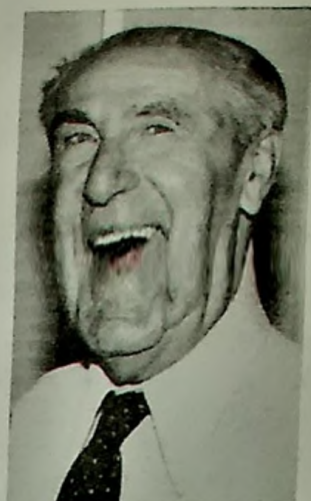
● Mme Jean Kaleta et sa famille
Ont la douleur de faire part du décès de

Monsieur Jean KALETA
Chef de bataillon de la Légion étrangère
Officier de la Légion d'honneur
au péril de sa vie
Croix de guerre des T.O.E.
avec quatre palmes, deux étoiles d'argent
et une étoile de bronze
Croix de la valeur militaire
avec étoile de bronze
Médaille commémorative
de la guerre 39-45
Médaille commémorative
de la campagne d'Indochine
Médaille coloniale agrafe E.O.
Médaille commémorative
des services volontaires
dans la France libre
Croix du combattant volontaire
de la Résistance
Croix du combattant
Médaille commémorative
des opérations de sécurité et M.O. agrafes
« Algérie », « Maroc »
Médaille du Mérite de 1re classe
Médaille de la bravoure
Mérite tchécoslovaque 1re classe
British Medal
1939-1945 - Medal
Victory Medal

survenu à Nice le 26 novembre 1987
dans sa 75e année.
La cérémonie religieuse sera célébrée le lundi 30 novembre 1987, à 14 h 15, en l'église Notre-Dame du Port où l'on se réunira.
L'inhumation aura lieu dans le caveau de famille à Vinsobres.
Cet avis tient lieu de faire-part.

● La direction urbaine de la Protection civile de la ville de Nice a la douleur de faire part du décès du
Commandant Jean KALETA
Officier de la Légion d'honneur
Chef de secteur
de la Protection civile urbaine
Les obsèques seront célébrées le lundi 30 novembre 1987 en l'église du Port, à 14 h 15.

NAŠE ROVY

Dne 19.listopadu t.r. zemřel v Montreale náš vojenský spolupracovník škpt.František Šnabl,82. Naši v Montreálu ho budou postrádat a my též. Narodil se 28.9.1905 v Praze.Vystudoval obch.akademii.Brannou povinnost splnil u 3.dělostř.pluku v Litoměřicích. Po něm.okupaci odešel do Anglie,kde se v lednu 40 přihlásil do čs.armády.Po porážce Francie byl přidělen k propagačnímu oddělení MNO. Jeho šéfem byl nejdříve mjr.Koutník,později pplk.gšt.Václav Vlček. Po únoru se oba ocitli v zahraničí a sešli se v Montreálu,Šnabl resignoval jako kult.attaché v Londýně,gen.Vlček šel "přes kopečky". Oba už nejsou mezi námi.

Václavské náměstí v Praze v r.1946:slavnostní přehlídka vojáků 2.odboje ze Západu. Skupinu vede mjr.Karel Vrdlovec,hrdina od Dunkirku.V první řadě 2.zprava je Leo Pollák /nar.25.11.18 v Jihlavě,zemřel 26.8.1981 v Curychu/. Kolem něho pochodují JUDr.Bruno Steiner,MUDr.Jiří Bauer,JUDr.Rosenthal-Sudek,MUDr.Josef Hercz a jeho bratr MUDr.Dezider Hercz,J.Schick,Leo Klas a Jiří Kluger. Za necelé 2 roky tyto důstojníci a jiní ze Západu putovali do vězení nebo měli štěstí a odešli "přes kopečky"/Z archivu pí Zdeny Pollákové ze Švýcar./

**Příjemné Vánoce
a hodně spokojenosti a zdraví
v Novém roce**
všem našim zákazníkům, přátelům
a krajanům

přeje

DIVISION OF BATA
INDUSTRIES LIMITED
**BATA
FOOTWEAR**
BATAWA*ONTARIO*KOK 1E0

O PARAŠUTISTECH

Škpt. Jaroslav O. Vrána nám zapůjčil 15 dokumentárních fotografií z 2. světové války a částečně popsal své nasazení na Balkáně. Jednu fotografii přinášíme níže. -- Navázali jsme kontakt s vdovou po Š. Košinovi, který patřil do skupiny MANGANESE a jako jediný přežil vysazení na Slovensku během SNP. Jeho partneři František Biroš a Drahomír Vaňura byli Němci zajati a popraveni. / Paní Košinová sdělila, že její manžel zemřel následkem prasklé cévy v mozku v listopadu 1982 v Anglii. Štefan se často v poslední době zmiňoval o dvou kamarádech: V. Lavičkovi a Ant. Bartošovi, veliteli paraskupiny CLAY. -- V kryptě kostela sv. Karla Boromejského v Resslově ulici je instalována stálá výstava památek po sedmi hrdinných parašutistech, kteří tam padli v r. 1942. -- Kniha škpt. O. Pelce "Parašutisté v akci" má 180 stran. Předmluvu napsal Karel Niemczyk, rovněž parašutista; patřil do skupiny CALCIUM se stanicí Zdena-Milada. -- Člen skupiny CALCIUM Rt. František Široký, povoláním řezník, se narodil 23.2.1912 v Kamenici, okres Jihlava a zemřel v Jihlavě 30.5.1976. -- Případem "Jindra" se zabýval v "Nár. Politice" také Kajetán Halata. -- Paní Marie Hodková nám napsala, že v červnu 42 informovala jedna česká žena Gestapo, že se ve Vysoké Lhotě u Čerčan skrývá parašutista z Anglie. Po válce se našly v býv. archivu Gestapo záznamy, že dotyčný parašutista byl zatčen a zastřelen. O koho se jednalo? Kdo pomůže? -- Doma kolují dva články plk. J. Šustara, které vyšly v "Am. Listech" v r. 1977. Dotyčný má momentálně menší zdravotní potíže. Bude slavit "80" v r. 1988. -- Škpt. Karel Černý byl v kursu s kpt. Šedou; ten seskočil za silného větru, padl dozadu, místo aby roloval dopředu a měl vítr v zádech. Zlomil si vaz. -- Zajímavé podrobnosti o pozadí atentátu na Heydricha a jeho poměru k Himmlerovi, Canarisovi a pod., jsou v knize "The SS-Alibi of a Nation, 1922-1945" z pera G. Reitlingera. Kniha o 300 stranách vyšla v r. 1957. -- Jiří Štokman, člen para skupiny CLAY, se narodil 17.4.1920 v Buchlovicích na Moravě a zemřel 17.6.1981 v Monterey, Kalifornie. -- Máme celé "Memorandum" z pera Mir. Ivanova o případu "Jindra". Má 6 stran. Vážným zájemcům pošleme článek, který vyšel ve "Tvorbě", ve fotokopii zdarma. -- Kurt Herman, rodák z Brna, prodělal v Austrálii menší operaci ucha. -- Máme foto nastoupené 138. peruti RAF, které velel plk. Ron Hockey. Jasně rozeznatelný je náš pilot Leoš Anderle. Snímek je z archivu plk. Hockeyho, který žije ve Skotsku. Peruť vozila agenty do Němci okupovaných zemí, od Norska až po Balkán. -- V článku "Výsadkáři v Karpatech" v "HR" vyšla také fotografie velitele výsadkářů v bojích o Duklu, plk. Přikryla. Jsou tam jména Halás, Vaněk, Uchytíl, Pivoluska, Kováč. 2. čs. paradesantní brigáda ztratila v bojích o Duklu 143 mrtvých, 438 raněných a 19 nezvěstných. -- Spolupracovnice skupiny SILVER A a zvláště J. Valčíka, učitelka Lidmila Malá, se po zatčení Gestapem otráвила. Její mrtvola byla spolu s mrtvolami A. Bartoše a J. Potůčka z příkazu Gestapa převezena do Patologického ústavu v Praze. Malá se narodila 27. srpna 1908 v Lánech na Důlku čp. 30. -- Josef Machovský ze skupiny POTASH žije v ČSSR, "někde u Lednice". Kdo má přesnou adresu? Na památku přítele F. Vrbky, který zahynul nad Mnichovem 15.3.43 s celou skupinou BRONZE, se Machovský nyní píše Machovský-Vrbka. -- Také "Londýnské Listy" a australské "Hlasy" přinesly články o "Jindrovi". -- Byli Mo-drák a Majer instruktory parašutistů? Kdo o nich ví víc? -- Museum SNP v B. Bystrici má Gabčíkův kufr, diplomatu, revolver a botu. V zadní části podrážky se našel pečlivě vydlabaný otvor, v němž byla falešná niklová pětikoruna tehdejšího Slovenského státu. Obě části mince jdou lehce od sebe a mezi nimi jsou ústřížky mikrofilmu. Na těch kouscích jsou už podrobnosti málo rozeznatelné, ale mohl to být film přivezený z Anglie nebo zachycený samotného atentátu. / Akci měl zachytit prý Opálka, který byl shozen v roli válečného korespondenta. -- Tisk doma věnoval pozornost operacím skupiny SILICA. Je popsána také evakuace kpt. Krzákova letounem Lysander z oblasti Cortemillia v sev. Itálii. Po návratu do Anglie se stal instruktorem na STS 41. Pak byl přeložen na vých. frontu, jmenován zastupcem velitele praporu 3. brigády a s tou jednotkou se vrátil do vlasti. Žije v Poděbradech. -- Vid. Čech a parašutista Josef Pojar, působil po válce jako kpt. duch. služby. Po 48. byl vězněn na Borech. Jeho další osudy nejsou známy. -- Máme snímky L. Řezníčka a F. Trpíky z r. 1980. -- "Osvo-bození" přineslo v prosinci 86 článek O. Pelce "Proč byli posíláni domů parašutisté".

Brindisi, Itálie, v říjnu 1944:

Trí čs. parašutisté, kteří byli za války shozeni na Balkáně: zleva-Lieutenant Royal Navy Rudolf Navrátil, kpt. J. Roller a por. Jaroslav Vrána. Osudy prvního za války a po válce nejsou známy. Kpt. Roller působil mezi řeckými partyzány a J. Vrána byl shozen v Jugoslávii, s úkolem rušit loďní dopravu na Dunaji; žije v Kalifornii.

ZA HEYDRICHEM STÍN

Za Heydrichem stín byla první dokumentární práce o popravě, provedené čs. parašutisty roku 1942 v Praze na muži, který si to zasloužil. Odprásknutí se tenkrát sice příliš nevyvedlo a Heydrich zemřel (údajně, dozvíme se po více jak 40 letech, za podezřelých okolností) na následky menšího zranění. Jenže na hrdinství a velikosti těch, kdo akci provedli, a těch, kdo jim pomáhali, to nic nemění. Mnozí to zaplatili životem, včetně svých rodin. Právě tak Lidice a Ležáky. Nacistická akce proti Lidicům zůstává dodnes obestřena záhadami, s jejichž vysvětlením nikdo nespěchá.

Jeden, ne-li jediný, komu se podařilo přežít, byl muž krycím jménem JINDRA, občanským jménem profesor Ladislav Vaněk, vedoucí sokolský odbojový pracovník.

Jeho zásluh s počtem let přibývalo. Svědectví JINDRY v Drejsově záznamu z r. 1945 a 1946 se význačně liší od jeho pozdějších svědectví.

V exilu se o Heydrichovu popravu začal historicky starat S. F. Berton z Austrálie. Zdálo se to být nemožné, a přece se mu nakonec podařilo záznam do jisté míry rozřešit. Spojil se s prof. Vaňkem, a pražským "heydrichologem" M. Ivanovem. Získal zápis z vedoucího úředníka nacistické kriminální policie, který vedl pražské vyšetřování. Jmenoval se Pannwitz a na vlastní žádost byl francouzskými orgány předán roku 1945 Sovětům. Představen se jim totiž jako sovětský důstojník. Roku 1955 se vrátil do západního Německa a deset let po jeho smrti vyšel tiskem i jeho záznam o Heydrichově popravě.

S. F. Berton přišel na mezery ve Vaňkových výpovědích, a Vaňek na tyto nesrovnalosti odpovídal v čs. rozhlasu ve vysílání pro zahraničí. S. F. Berton ovšem nedošel uznání za výsledky svého historického pátrání ani v exilu. Celá řada exilových časopisů jeho příspěvky odmítla otiskovat. Vyslechli jsme dokonce, že špiní nekomunistický odboj v zájmu Prahy.

A pak vychází 1. července 1987 jako literární příloha Tvorby v Praze MEMORANDUM MIROSLAVA IVANOVA — na pokračování v číslech 26 až 30. Dozvíme se, co už zjistil dříve S. F. Berton. Něco i navíc. A sice, že M. Ivanov upozornil na nesrovnalosti ve výpovědích prof. Vaňky už v roce 1965, když na něj tehdy prof. Vaněk zaútočil a hnal své útoky až "na Hrad".

Vysvětluje z toho, což S. F. Berton nejzjistil první, ale rozhodně první publikoval, že již v roce 1945 byly k dispozici důkazy o tom, že si Vaněk, na účet ostatních příslušníků odboje, vykoupil život spoluprací s gestapem.

Jistě nebyl ani první ani poslední, kdo tak učinil, a morální právo odsoudit ho má jen ten, kdo sám výsledky gestapa prošel a vydržel je aniž zradil. Byli taci, ale nezachránili si život, aby o tom mohli podávat svědectví. Vaňka nebudeme odsuzovat, je se jen třeba pozastavit, že ministerstvo vnitra o těchto věcech jakoby nevědělo.

Jak Berton, tak Ivanov je vyjmenovávají: Z protokolů gestapa a někdejšího Německého lidového soudu, které zajisté byly MV známy, totiž vysvítá, že:

prof. Vaněk usvědčil sokolského činovníka dr. Kellera, který byl odsouzen k smrti. Poslední slova manželce: "Vrátil-li se domů, řekni všem sokolům, že Vaněk je bídný zrádce, aby se před ním měli napozoru!"

K smrti odsouzený sokolský pracovník Josef Beneš vzkazuje přibližně totéž. I Vaňkovy odbojové spolupracovnice Šenoldová a Pecháčková, které rovněž nepřežily, vzkazují po spolupůvčích v podstatě totéž.

Generální sekretář ZAMINI Arnošt Heydrich vypovídá roku 1946:

"Vaněk vyzradil vše, co věděl."

Plk. Plas svědčí, že při konfrontaci na gestapu svěděl Vaněk zbabělým a zrádčanským způsobem.

Načelník ČOS dr. M. Kavalír vypovídá roku 1946, že Vaněk zavinil smrt 20 až 30 osob.

Načelnice ČOS Marie Provazníková svědčí, že roku 1945 se ji Vaněk přiznal, že podlehl nesnesitelnému mučení a prosí za odpuštění.

Rokem 1945 Vaňkův příběh, a odpovědnost MV nekončí. Když byl za války zatčen Vaněk, byla zatčena i jeho žena, a až do konce války vězněna. Po válce se s ní Vaněk rozvádí a ožení se s Hertou Hönigsfeldovou, písařkou a překladatelkou ve službách Velkoněmecké říše, která jí za věrné služby dokonce oduznala neárijský původ a přidělila i německé potravinové listky.

Po válce se tato dáma, nikdy nevězněná, stává členkou Svazu osvobozených politických vězňů a prof. Vaněk ji vydává potvrzení o odbojové činnosti v sokolské organizaci JINDRA.

Proč musel se svou pravdou čekat Miroslav Ivanov v Praze 25 let, a proč ji směl publikovat teprve když s ní, nezávisle na něm, přišel S. F. Berton, by nám mělo říci ministerstvo vnitra v Praze. Toto je ostatně jen pravda o nekomunistickém účastníkovi odboje. Na pravdu o těch komunistických, kteří z funkce důvěrníků gestapa či SD přešli rovnou do služeb NKVD, MV, případně přímo do ÚV KSČ, si zřejmě ještě budeme muset nějaký čas počkat. Podobně jako na pravdu o tzv. "národním hrdinovi" Julkovi Fučíkovi.

Jan Beneš

NÁRODNÍ POLITIKA

Oldřich Pelc:

Parašutisté v akci.

/Nedávno vyšla v záp. Německu kniha, která má tento název. Přinášíme krátkou ukázkou, která vyšla v "Národní Politice". Kniha lze objednat zasláním 22 DM na adresu: "Národní Politika", Scharfweiterplatz 12, 9000 München 90, West Germany. Autor knihy Oldřich Pelc patřil k para skupině POTASH, která byla vysazena u Slušovic na Moravě 4. května 1944./

Po skončení obou kursů, jak ve Skotsku, tak v Ringway, se jeho zpět k brigádě, každý ke svému útvaru. Potom se už jenom čekalo, kdo a kdy bude otázan, je-li ochoten "jít domů". Všichni, bez jediné výjimky, kdo do akce šli, byli dobrovolníci. Toto totiž byl jeden z velmi mála jobů, do kterého nemohl být nikdo nakomandován.

Kolik jich odmítlo, nevím, ale vyprávělo se o jednom od 1. praporu, že ačkoli prošel Skotskem a měl za sebou i seskoky, jít do akce odešel. Tento chlapec, jehož jméno neuvádím, protože o jeho jednání nemám důkazy, padl u Dunkerque.

Povídky a záhadné byly pověsti, rozrušované u brigády, podle nichž někteří parašutisté byli doma okamžitě zatčeni, protože Němci na ně už čekali v místech seskoků. Stalo se tak prý proto, že v Londýně ve velení sedí mnoho zrádců a ti se starají, aby Němci věděli o parašutistech ještě dřív, než odstartují z Anglie. Pravděpodobně vznikly tyto latriny z nedostatku užitečné činnosti, anebo byly rozšířovány buď opravdovými nepřáteli, nebo odpůrci "imperialismu".

Osudy skupin byly tak různé, jako osudy jednotlivých parašutistů. Z vlastní zkušenosti vím, že v životě parašutisty hrálo největší roli štěstí. Pochopitelně, že výcvik a parašutistovy schopnosti byly důležité, ale nic nenahradilo štěstí.

Po příjezdu "vybraných" do Londýna výcvik pokračoval. Rozdíl byl v tom, že se teď už věnovalo mnohem víc pozornosti předmetům, které nějak souvisely s plněním úkolů určité skupiny v akci. Proto se také skupiny sestavovaly co nejdřív, aby souhra a spolupráce členů byla co nejdokonalější. Přesto byl základní výcvik natolik všestranný, že každý parašutista mohl kdykoli nahradit druhého.

Výjimkou byli radisté. Protože mimo oprav vysíláček museli ovládat tak rychlé vysílání, že profesionálním telegrafistům na poště nebo u železnice se o tom ani nezdálo, byl jejich výcvik delší. Ale i tehdy, když radista z nějakého důvodu nemohl sám vysílat, kterýkoli člen jeho skupiny mohl za něho zaskočit. Ovšem jenom v krajní nutnosti. Na rychlosti vysílání záležela bezpečnost, a proto když se práce rozjela doopravdy, radista se stal nejdůležitějším členem skupiny. Je ku cti všem radistům-parašutistům, že se ani jednoho z nich nepodařilo Němcům zameřit a zneškodnit.

Když Němci v létě r. 1942 u Zámečku v Pardubicích hromadně popravovali vlastence, kteří pomáhali para skupině SILVER A, nebyl mezi popravenými tento muž — Václav Krupka, ani jeho manželka. A přece právě u nich bydlel velitel skupiny npor. Alfred Bartoš a k němu přicházeli jeho druzi, rtm. Josef Valčík a svob. Jiří Potůček. Není jasně, jakou protislužbou si vykoupili u Gestapa své životy. Po válce stáli oba před čs. soudem, ale záznam o příběhu soudu a o přřp. odsouzení není k dispozici. Václav Krupka dosud žije a jeho upřímá výpověď by jistě byla zajímavá. /Snímek je z r. 1986./

Z OKUPOVANÉHO ČESKOSLOVENSKA

Několik našich čtenářů, kteří letos navštívili Moravu, nám sdělilo, že lidé stále nazývají Baťovo město Zlínem. Také o Baťovi se mluví s velkým respektem, i po 40ti letech komunistické vlády. -- V policejním muzeu v Praze je vystaven malý růženec a vedle je nápis: Útočná zbraň věřících fanatiků. -- V Liberci zemřel bývalý celní ředitel Emil Kurka, 93. Byl pochován ve své rodné vesnici, v Selmicích u Kladruhu n. L. -- Další čs. technici byli posláni do kom. Angoly. Jiní museli jít do Afganistánu. -- 25 "štěnic" čili čs. odposlouchávačů mikrofónů objevili norští technici na norském velvyslanectví v Praze. Z Oslo byl odeslán ostrý diplomatický protest a přerušena jednání o kulturní výměně. -- Předseda Klubu majitelů Jeepů v Brně, Jiří Trnka, navštívil Kalifornii. Cestu a pobyt mu hradili milovníci Jeepů v USA. -- 17. 10. tomu bylo 50 let, co ve Velké pardubické první zvítězila žena, Lata Brandisová. -- G. Husák resignoval na místo gen. tajemníka KSČ a na jeho místo nastoupil Miloš Jakeš. -- "Kalendář Čs. Světa" na rok 1988 o 208 stranách byl poslán všem organizacím našich krajanů ve svobodném světě. Jeho předností je několik set barevných fotografií ze všech krajů ČSSR. -- Koncem listopadu se v muzeu v Holešově konal vzpomínkový večer na počest čestného občana města prof. R. Plajnera. Od 3. 10. je jeho jméno vyryto na památné mohyle padlých slezských skautů na Ivančině. -- V Praze začal vycházet nový lit. týdeník "Kmen". -- Vladimír Škutina má nový program na švýcarské TV a je populární doma. -- Frant. Filipovský, přítel Voskovce a Wericha, oslavil nedávno "80". -- Hok. team Testa Pardubice hrál v soutěži o Spenglerův pohár v Davosu. První zápas s Kanadou prohrál 1:2. -- Čs. tisk věnoval pozornost am. miliónáři dr. A. Hammerovi a přinesl jeho fotografii s Gorbačovem. -- L. Salivar nazval v článku v "K-231" Valdice u Jičína nejhorším čs. kom. kriminálem. Hrubosti náčelníka plk. Kindla a dozorců Letošníka, Michálky, Sirovátky, Doubice, Boháče, Věcheta, Vávry, Špal-ka a Vraštila, by neměly být zapomenuty. Jsou tam např. věznění F. Veis, J. Roemer, W. Kania, O. Hoch a J. Wolf.

Širší možnosti cest do zahraničí

/ "České Slovo" /

Čs. sdělovací prostředky oznámily 10. listopadu: Federální ministerstvo financí a Státní banka československá oznamují, že od 15. listopadu 1987 mohou být účelově darované devizové prostředky ve volně směnitelných měnách použity jako devizové krytí cest československých občanů do nesocialistických států a do Jugoslávie, obdobně jako devizové přísliby. Tyto prostředky mohou být ze zahraničí zaslány bankovním převodem nebo složenkou poboček Státní banky, Obchodní a Živnostenské banky devizovými cizozemci. Uvedené banky v těchto případech vydávají potvrzení o devizovém krytí cesty, které žadatelé o cesty do zahraničí předkládají odborům pasů a víz jako přílohu k žádosti o vystavení cestovních dokladů.

Toto oznámení představuje změnu v dosavadním postupu, tudíž, že čs. občané, kteří chtějí cestovat do zahraničí ojedinele, už nebudou závislí na rozmarech úředníků Státní banky, ale jestliže dostanou devizy od příbuzných nebo přátel v zahraničí, budou jich moci k cestě použít. Tímto opatřením by se měl počet čs. občanů, kteří vycestovali na Západ nebo do Jugoslávie, zvětšit. Ovšem jistě to není. Stále platí, že každý čs. občan musí získat výjezdní doložku, kterou sotva dostanou signatáři Charty 77 a jiní jednotlivci, kteří jsou vůči režimu v opozici. Rovněž to neznamena, že dostanou výjezdní doložky celé rodiny, ještě pořád může platit pravidlo, že rodiče budou nuceni nechat doma děti jako zástavu.

Co se stane, když čs. občan nedostane

výjezdní doložku? Může si dárce z ciziny vzít peníze nazpět? Podle Věčerní Prahy nejen může, ale musí, banka darované devizy automaticky odešle zpět devizovému cizinci. Podle Mladé fronty devizové prostředky k vycestování nejsou omezeny příbuzenským vztahem dárce k obdarovanému, což znamená, že devizy mohou dát i přátelé a známí. Věnovaná částka bude deponována bezúročně v bance až do doby vycestování. Minimální částka deviz (horní hranice není omezena) je dvacet dolarů na den (resp. ekvivalent 150 korun v dinárech) na dospělou osobu, polovina na dítě. Jestliže nedojde k vycestování, může dárce změnit účel určených deviz a to na dar. Takový dar je osvobozen od poplatků z darování. Objem prostředků se v této souvislosti nesnižuje.

Nové opatření je důkazem, že čs. vládní kruhy se zoufale snaží získat tvrdou měnu. Peníze, složené v dolarech nebo v markách apod. budou alespoň v první chvíli sloužit čs. státu jako bezúročná půjčka. Je také pravděpodobné, že část přijatých valut použije stát jako manipulační poplatek. Nedá se vyloučit, že občané, cestující do zahraničí za peníze ze zahraničí si budou z tohoto daru nuceni zaplatit zdravotní pojištění v cizině. V tuto chvíli je prostě ještě mnoho neobjasněných okolností a teprve budoucí praxe se ukáže, zda nové opatření povede k častějším cestám čs. občanů do svobodného světa a do Jugoslávie. Nedá se totiž ani vyloučit, že ož se zvýší cesty do zahraničí z těchto prostředků, o to se sníží počet cest povolovaných na devizové přísliby.

MULTIKULTURALISMUS JE...

Historický kanadský multikulturální zákon byl konečně předložen parlamentu ministrem Davidem Crombiem, jenž je zodpovědným za život kulturních menšin.

Tento zákon bude připojen k ústavním svobodám pro všechny, bez rozdílu na původ, aby mohli uchovat, rozšiřovat a dělit se o svou kulturu.

Připravovaný zákon upevní naši jednotu, obnoví naši kanadskou identitu, rozvine ekonomické programy a uzná skutečnost našeho kanadského kulturního bohatství, které pochází z různých původů.

Tento důležitý zákon bude:

- *zkvalitňovat kanadskou multikulturální politiku.
- *zrovnoprávní všechny Kanaďany jako partnery ve společnosti.
- *donutí kanadskou federální vládu dohlížet, aby všechny instituce reflektovaly rozličné kulturní původy.
- *rozšiřovaly se různé kanadské multikulturální programy, které prohlubují kanadské vědomí, uchovávají kulturní bohatství a zabraňují diskriminaci.

Kanadský multikulturální zákon je nejen pro dnešek, ale i pro 21. století. Chcete-li vědět více, vyplňte přiložený kupón.

Department of the Secretary of State of Canada
Multiculturalism

Secrétariat d'État du Canada
Multiculturalisme

KANADSKOU SKUTEČNOSTÍ

Please send me more information, in English or in French, on the proposed Canadian Multiculturalism Act.

- ☐ English Literature
☐ French Literature

Name _____
(please print)

Mailing Address _____

(city, province and postal code)

Mail To: Canadian Multiculturalism Act
Department of the Secretary of State of Canada
Ottawa, Canada
K1A 0M5
819-997-0055

E061

Canada

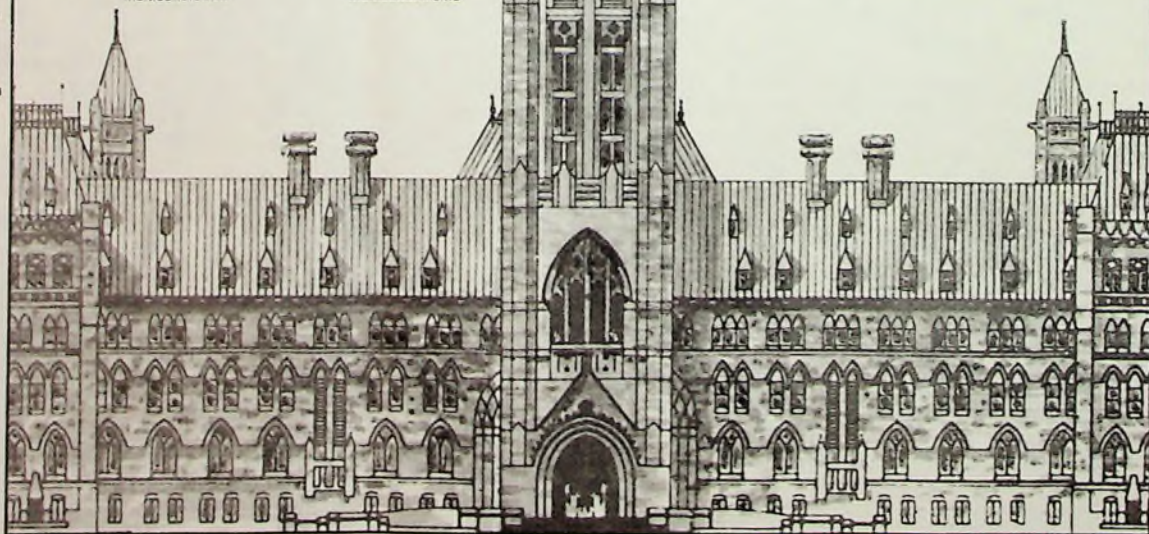

Paní Alena Bártová z Chicaga navštívila nedávno hrob svého dědečka, sochaře a malíře Mistra Františka Bílka v Chýnově v jižních Čechách.

POLITIČTÍ UPRCHLÍCI?

Pracovníci Amerického fondu pro cs. uprchlíky nám např. kdysi řekli, že po srpnu 1968 kdekdo z nově přichozích svatosvatě tvrdil, že zapálil sovětský tank před budovou pražského rozhlasu - když se to podtrhlo a sečetlo, musel před rádiem shořet celý sovětský tankový pluk, ne-li celá divise. Pokládá vyšetřující úředníci azylových úřadů za pitomce takového formátu je jistě velmi naivní. Stejně tak naivní je mysl, že si nikdo nevšimá toho, jak se tihle partyzáni z Vinohradské třídy chovají po pár letech. Divají-li se na naše krajany skrz prsty ve Švýcarsku, Německu i jinde, především nestavějí-li jim už slavobrány a přechojně nedávají azyl jen proto, že přišli odněkud od Vltavy, je to důledek čehosi.

PANORÁMA

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRANIČÍ

Strojní inž. a ekonom Zd. Bílek, t.č. v NSR, hledá uplatnění v USA.--Mirko Skoch přeje všem našim čtenářům hojnost zdraví v r.88 z Venezuely.--Aquila nám poslal přehled činnosti našich skautů v Rakousku. Několik plánuje účast na Jamboree v Austrálii.--B.Kubešová nás potěšila krásnou fotografií z besedy s Járou Kohoutem v Curychu; jsou na ní manželé Paškovi, p. Hora /Cramerius/, pí Kubešová a Jára Kohout.--Vlad. Šetina z Frankfurtu slíbil, že bude častěji psát pro "KL".--Adresa České kat.obce tamtéž: Oskar-Sommer-Str.15-17, 6000 Frankfurt/M 70.--Msgr.Karel Fořt si povšimul, že v Ladově kalendáři byly všechny náboženské motivy nahrazeny jinými, ale dost nešikovně.--Před 5ti lety zemřel v Alicanti ve Španělsku spisovatel Bohuslav Tumlíř.--Krásnou kartu z Paříže nám zaslali manželé Trnkovi.--Mez.výbor pro podporu Charty 77, se sídlem v Paříži, udělil letošní Cenu Jana Palacha pí Zdeně Erteltové, která žije v Praze a spolupracuje se samizdatovou edicí Petlice. Připravila a opsala na 400 titulů.--Za US\$50 lze ve "Svědectví" objednat jmenný a věcný rejstřík ročníků 1956-1987, čísla 1-80/revue "Svědectví". Adresa: 30, rue Croix-des-Petits-Champs, 750 01 Paris, France.--V Římě vyšlo 109. číslo "Studií; rediguje je dr.Karel Skalický.--Novým duchovním pastýřem našich v Mnichově se stal dp.Karel Janoušek.--Exilový náš biskup dr.J.Škarvada předal v tyrolském Brixenu papežské dekrety o jmenování "monsignorem" dvěma českým zasloužilým kněžím: dp.P.Kučerovi z NSR a dp.Petru Esterkovi z USA.--"Demokracie v exilu" zveřejnila sovětské plány na invazi Polska v r.1980. List přinesl také zprávu, že Stalinova dcera Světlana žije ve Spring Greens, Wisconsin a tam vstoupila do katolické církve; chce se stát jeptiškou.--Č.4/87 "Práva lidu" věnovalo celou první stránku holdu čs.demokratů u hrobu TGM v Lánech, v den 50. výročí jeho smrti. Na hrob byl položen věnec Charty 77 a kytice s nápisem "Čs.sociální demokracie-nezávislí socialisté".--Robert Wiener nám z Israele sdělil, že město Ramat San jmenovalo R.Wallenberga svým čestným občanem; text proklamace přijal jeho bratr.--Josef Vaněk v Austrálii uvažuje o kazetovém vydání melodramat s titulem "Vyšehrad"; zájemci pište do "KL".--Arnošt Vostřejš hrával v mladších letech fotbal za několik španělských klubů a také tenis. Mezi válkami byl v redakci soc.dem.listu "Přítel lidu" a měl stolec vedle básníka Seiferta.--E.Hoffmann se ve Švýcarsku věnuje obětavě spolkové činnosti. Za náležitý úkol čs.exilu považuje vhodné kroky k tomu, aby v souvislosti s jubilejními daty v r.88 za nás nemluvili jen bývalí komunističtí prominenti.--Ota Ulč z USA napsal ve švýc. "Zpravodaji", že dává přednost zdemokratizovaným /jakkoliv jen povrchně/ lidským tvářím před vlasteneckými strejci r.1948-neboť jedni dovedou něco užitečného učinit, kdežto ti druzí jsou již jen karikaturou totálně odešlého věku".--Býv. rezident Vancouveru Jiří Bubla dostal v Rakousku 5 let a pokutu \$17:300 a jeho přítel Joe Janda 8 let a pokutu \$37.700, za pašování heroinu. Bublova žena Ivana,

NAŠI V USA

Vavro Ryšavý napsal pro "Hlas národa" pěkný článek o am.prezidentovi Wilsonovi.--Am.Fond pro čs.uprchlíky slaví v r.88 už 40 let své užitečné činnosti. Předsedou správní rady je arch.Jan Hird-Pokorný, vice-prezidentem a výk. ředitelem Vojtěch Jeřábek, sekretářkou Martha S.Coganová. Ve výčtu poboček chybí kanadská.--Manželé Eduard a Marie Dellinovi v Chicagu oslavili 50. výročí svadby.--14.Světový kongres SVU se bude konat 15.až 18.září 1988 nedaleko Washingtonu. Tématem bude "Důležitost cifry 8 v historii Čechů a Slováků". Další informace: Dr.F.Meissner, 8323 Still Spring Court, Bethesda, MD.20817, USA.--7.12.oslavil Jožka Pejskar ve Fallbrook, CA. své 75.narozeniny. Je to čs.exilový novinář č.1.--Petr Klíma, hráč Red Wings Detroit, má na tričku číslo 85; je to rok, kdy dosáhl svobody.--Jan Kuncíř poslal rozbor nedávných změn v ČSSR am.senátorovi Wm.S.Cohenovi.--Úspěšný reportér listu "Brampton Times", Tony Rocchi, vstoupil do karpato-rusinského kláštera nedaleko Scranton, PA. Chce se stát knězem.--V New Yorku zemřel předák kozáků v exilu, gen.V.Glasgow.--Alex a Lesya Dolinayovi nám poslali pohled z Venezuely.--L.Drobílková vyjádřila jménem Nár.Rady žen svob.Československa nesouhlas s pozváním dr.J.Hochmana newyorskou odbočkou SVU, aby přednášel o sovětských reformách ve vých.Evropě. Dodala, že nelze odpouštět nedávným komunistům, z nichž mnozí skandovali "My jsme mládež nová, mládež Gottwaldova!"--Knihu "Pronásledování vlastenci", 278 stran, lze objednat za US\$12:50 u autora: J.Pejskar, 330 N.Stage Coach Lane, Fallbrook, CA.92028, USA.--B.Krčil chce v NY vydat samizdatovou publikaci. Adresa: 175 Fifth Ave., Suite 3196, New York, NY 10010, USA.--Zastupitelstvo Rady svob.ČSR zasedalo v New Yorku ve dnech 21.a 22.listopadu. Předsedali střídavě dr.J.Pecháček, inž. Ivan Viest a dr.Martin Kvetko. Byla vytvořena fin.komise.-Holocaust Survivors of Slovakia, za vedení jednatele M.Zapletala, uspořádali vzpomínkový večer v Los Angeles, CA.20.9.87. Za SVU byli přítomni pp.Dolanský, Marlow a Fischman./V kan.parlamentu byl podán návrh zákona, který umožní soudní řízení proti nejméně 20ti údajným vál.zločincům, při čemž dalších 218 bude blíže vyšetřováno. Není známo, kolik osob je slovenského původu.--Zasláno: "Čechoameričanka, vyšší postavy, žijící přes 30 let v Kal.se zájmem o kulturu, cestování a domácnost, hledá seriózního přítele do 70ti let." Zájemci pište do adm.t.1.

IN MEMORIAM

Z číle, přesněji z hlavního města Santiaga, došla smutná zpráva, že tam zemřela vzdaná vlastenka a žena ryzího srdce, pí Růžena Vostřejšová. Stála po boku svého manžela Arnošta jako věrná manželka po 62 let. Měla život plný zvratů. Po okupaci v r.39 se dala s manželem do práce pro "Obranu národa", skončila ve vězení Gestapa, podařil se jí útek a do konce války žila v ilegalitě, u partyzánů. Vyznamenána medailí za zásluhy pres.Benešem ve Velkém Meziříčí v r.46. Pracovala v soc.dem.straně, po únoru se jí po druhé zdařil odchod a dodatečně byly převedeny dvě dcery/Alena 8 let, Ivana 3/. Všem se pak povedl přechod z ruské zóny Rakouska do Innsbrucku. V r.50 emigrovala rodina do Číle, kde byly tvrdé začátky. Do tří let měla Růženka svou dílnu se 40ti švadlenami, vybudoval se restaurant Innsbruck a dílna na nábytek. V r.69 Růženka zajela do Brna a vyutíla na úřadech občanskou rehabilitaci. Pak žila rodina v New Yorku a od r.1971 v Austrálii. Až do svého odchodu do pensie měla v Sydney prosperující cukrárnu. To se jí už blížila osmdesátka. Vdovec Arnošt nám napsal: "Věřím, že Pán Bůh ji vzal s sebou rovnou do nebe. Očistec prodělala zde na zemi...". Poznámka: paní Růženka se koncem války starala jako máma o osm amerických letců, jejichž Liberátor byl Němci u Tišnova sestřelen a působili v její partyzánské skupině; jejich fotografie je na str.4 tohoto čísla.

František Meloun 80

Dne 2.prosince t.r. se dožil 80ti let významný exilový novinář František Meloun. Posíláme mu naše gratulace!

Frank Meloun byl a je novinářem ze záliby a s velkým reportérským nadáním. Melantrich v Praze jej v r.1925 povolal jako redaktora Českého Slova a zůstal tam až do svého odchodu za hranice v r.1948. V exilu pokračoval v novinářské práci ve zpravářském oddělení Radia Svobodná Evropa. Když se zakládalo exilové České Slovo v Mnichově v r.1954, bylo samozřejmé, že patřil mezi ty, kdož klepli na základní kámen. Po odchodu Jožky Pejškara do USA převzal šéfredaktorské kormidlo a s hrstkou spolupracovníků vytvářel naše informativní noviny České Slovo. Mnoho našich krajanů, zvláště novějších uprchlíků jej zná jako ředitele Amerického fondu pro čs.uprchlíky. Jeho hluboké sociální citění a účinná snaha pomoci krajanům v těžkých začátcích a někdy zmatených situacích, vyřešila mnohé jejich problémy a ulehčila osud.

Frank Meloun nemá rád oslavné řeči, nepravne po veřejném uznání. Svou práci pro národ a za jeho svobodný vývoj konal v tichosti - ať už to bylo za Protektorátu v boji vůči Gestapu či později proti násilnému, komunistickému režimu.

Svou osmdesátku dožil ve svěžesti v krhu své rodiny a svých přátel v USA. Přejeme mu, aby mu zdraví sloužilo dobře dál a mohl splnit ještě hodně svých plánů.

DOMÁCÍ UZENINY
*
EVROPSKÉ LAHÚDKY

2216 BLOOR WEST (u Runnymede)

TORONTO, ONT. M6S 1N4

TEL: 766-8338

Máme také hrubou mouku a knedlíky.

Nezávazný odhad hodnoty vašeho domu, obchodu, živnosti nebo jiné nemovitosti provede diskrétně a zcela zdarma George (Jiří) Daneš

Family Trust

Corporation Realtor

Tel.439-1660 /anglicky/
266-1659 /česky/